

[Wamberg.]

og derfor kalde det: hvilke løfter er der givet til de partier, der vil støtte, at antallet af statsrevisorer udvides, så hr. Bernhard Baunsgaard igen kan blive statsrevisor? Men det er måske for at løfte sløret for denne delikate side af sagen, at hr. Hilmar Baunsgaard har bedt om at måtte redegøre for sagen i et af mit partis gruppemøder, hvad der for øvrigt er en ganske unødvendig ting at bede om lov til, da enhver er velkommen til både at overvære og ytre sig ved vore gruppemøder, også hr. Hilmar Baunsgaard.

Når dette er sagt, skal vi imidlertid medgive det radikale venstre, at vi kan følge partiet så langt, at de 5 statsrevisorer bør udpeges af de 5 partier i dette ting, der har den største vælgertilslutning, og vi kan derfor meget vel medvirke til en ændring af den måde, statsrevisorerne fremtidig skal vælges på, en måde, som ikke kommer til at stride mod grundlovens § 52. Vi vil derfor under udvalgsbehandlingen stille ændringsforslag til lovforslagets § 1, så de 5 statsrevisorer fremtidig vælges for en 5 års periode, men således at udskiftningen sker successivt med 1 statsrevisor hvert års 1. oktober, således at det med denne begrænsning tilstræbes, at de til enhver tid værende 5 største partier bliver statsrevisorrepræsenteret.

Detaljerne i vort ændringsforslag skal vi gøre nøje rede for under udvalgsarbejdet. Det indebærer nemlig også den betydelige fordel, at kontinuiteten i statsrevisorernes arbejde fremtidig vil blive langt bedre sikret end efter de foreslåede regler.

Bortset fra det her anførte er fremskridtspartiet indstillet på at give såvel lovforslaget som forslaget til folketingsbeslutning vedrørende statsrevisorerne en positiv behandling i det videre udvalgsarbejde.

Hilmar Baunsgaard (RV):

Den meget gamle tradition, der er i dette ting for udpegning af statsrevisorer, har, så vidt jeg har kunnet forstå den, altid været at tilstræbe, at der for de udvalgsberettede partier var adgang til at besætte en statsrevisorplads. Jeg har altid forstået, at ideen var den, at de partier, der havde det ansvar, der følger med at give bevillinger, også havde en mulighed for via statsrevisionen at kunne følge administrationen og dermed anvendelsen af midlerne.

Det førte, som det rigtigt er fremført, i 1967 til, at antallet af statsrevisorer blev udvidet fra det hidtidige ubrydelige tal 4, fordi der hidtil havde været 4 udvalgsberettede partier, til 5.

Skal man, sådan som udviklingen har været ved de seneste valg, sikre mulighed for, at dette princip i hvert fald så langt, som det i praksis er muligt, tilgodeses, så vil det være nødvendigt og rigtigt, at der er en mulighed for, at folketinget ved hver periodes begyndelse, hvor der skal foretages besættelse, kan fastsætte antallet. Jeg mener derfor, at princippet om, at man kan variere inden for en i lovforslaget angivet margen af antal, er rigtigt, og vi giver derfor vores principielle tilslutning til dette forslag.

Vedrørende spørgsmålet om nu at udvide antallet vil jeg gerne principielt sige, at kan man acceptere det første, at det er rimeligt med et variabelt antal, så befinder vi os, jeg havde nær sagt med ubestridelig logik, i en situation, hvor det bør udvides fra de nuværende 5. Derfor mener jeg også, at dette forslag er praktisk og rigtigt i overensstemmelse med det princip, jeg lige har kunnet anbefale.

Så vil jeg gerne sige et par bemærkninger til hr. Wamberg. Hr. Wamberg spurgte, hvilke løfter jeg havde måttet give til de andre partier. Nu er vi jo nok sådan indstillet, at det er vores egen karakter, der betinger de spørgsmål, vi stiller, og den insinuation, eller hvad der ellers kan lægges i det. Jeg vil derfor gerne sige stilfærdigt til hr. Wamberg, at vi har i hvert fald i de drøftelser, jeg har deltaget i, drøftet denne sag og denne sags principper og intet andet. Der er ikke fra min side givet løfte om noget som helst, og der er ikke bedt om noget, og jeg har heller ikke bedt andre om noget.

Så vil jeg gerne sige til hr. Wamberg, der sagde, at hvis nu det var lykkedes at manøvrere sådan, at det ikke var det radikale venstre, men fremskridtspartiet, der ikke havde fået en statsrevisor, om jeg så ville have arbejdet lige så ihærdigt. Dertil vil jeg sige, at jeg blev klar over, at det ville hr. Wamberg altså ikke, og det er måske forskellen på os to. For mig er dette et princip. Jeg mener virkelig alvorligt dette, at partierne skal være repræsenteret i statsrevisionen i et nogenlunde rimeligt for-